

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۱۰/۰۷

محمد ولی

هفتم اکتوبر روز تجاوز عریان امریکا و ناتو

هفتم اکتوبر روز تجاوز عریان امریکا و ناتوکه ملت افغان را ۲۰ سال بخاک و خون نشانند نباید به فراموشی سپرده شود. این روز از جمله روزهای سیاه در تاریخ افغانستان است. حیل و دلیل تراشی برای اشغال نظامی افغانستان در مطبوعات جهان بسیار انتشار یافت، اهداف (محو تروریسم ، مبارزه با مواد مخدر ، تاسیس حکومتداری خوب ، تامین دموکراسی، و حقوق بشر) برای آنانیکه خصلت ذاتی امپریالیسم امریکا و متحدین آنرا نمی شناختند مایه های نوین برای زندگی خوب و پیشرفته بود، مردم به امید دسترسی به آرامش و زندگی صلح آمیز در وجود نیروی نظامی پر قدرت ناتو و امریکا و متحدین ان دل بستگی زیاد داشتند. با سقوط حاکمیت ۵ ساله طالبان شیکه های خبر رسانی جهانی از بی. بی. سی . تا صدای امریکا و رادیو صدای آزادی، همسایگان و دههای دیگر به کابل ریختند و هیاهوی عجیبی در مطبوعات برپا نمودند که گویا افغانستان آزاد شده است و حالا در مسیر تعیین شده چهار گانه امریکا به حرکت می افتد و سعادت بار می آید . غافل از آنکه تجاوز و اشغال بدون مقاومت باقی نمی ماند و امید صلح از امریکای جنگ طلب سرابی بیش بوده نمی تواند . هرچهار هدف تبلیغی امریکا ناکام شد یعنی از آغاز کار انجام ناکامی هویدا بود. سه مرکز قدرت ایجاد شد (خلیل زاد بحیث نماینده خاص رئیس جمهور بوش با صلاحتهای فوق العاده ، حامد کرزی بحیث رئیس حکومت موقت فاقد صلاحیت و اشرف غنی بحیث چهره مورد اعتماد امریکا در امور مالی) ، جمعیتی ها و شورای نظاری ها به حیث پادو های نظامی اشغال و تطبیق کنندگان اهداف عاجل امریکا بحیث مهره های اساسی در وزارت های دفاع ، داخله و امنیت ملی و وزارت خارجه جابجا شدند. به قسیم فهیم لقب مارشالی داده شد او طبق پلان امریکا به تصفیه وزارت دفاع از وجود صاحب منصبان اردوی قبلی پرداخت و انا ۲۰ هزار تن را از اردو بدور ریخت. گروه گروه افغانهای دو تابعیتی از غرب بخصوص امریکا به افغانستان سرازیر شدند و در پستهای مختلف دولتی عزت تقرر حاصل کردند. بزعم دولت سازان امریکا کار دولت سازی در افغانستان بخوبی پیش می رفت و پر و سه های دموکراسی چون لویه جرگه قانون اساسی ، انتخابات ریاست جمهوری و پارلمان را نماد های موفقیت دولت سازی و دموکراسی تبلیغ می کردند و حقوق بشر را نه در گوانتانامو و بگرام که در چند پروسه ظاهر نمایی حقوق زنان و غیره تمثیل می نمودند. اما این پروسه ها در واقعیت ناکام و ناکارا بود چنانچه سرمنشی ناتو در بیانیه اختتامیه سالیانه در همین سال گفت : " نظام سازی ما در افغانستان در واقعیت یک خانه کاغذی بود " ، او افزود : " پس

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

از ۲۰ سال حضور در افغانستان دریافتیم که در حال پیروزی درین جنگ نیستیم " و باین این سرزمین را گورستان امپراطوری ها ولی نفرین شده از جانب خداوند خواند درد و سوز شکست مفتضح به چنین هزیان گویی آلوده اش کرده بود . این جملات جواب انانیست که هنوز از نامبردن شکست ناتو و امریکا عار می‌کنند .

اشغال بیست ساله طبق آمار رسمی برای پیاده سازی حقوق بشر و دموکراسی باعث کشته شدن هشتاد هزار افراد اردو ، پولیس و امنیت دولتی شد اما در مورد آمار کشته شدگان و زخمی های غیر نظامی ها چیزی گفته نمی‌شود .

بهر حال اشغال ۲۰ ساله آمریکا و شکست افتضاح آمیز آن در افغانستان باید درسهایی تا یخی برای متجاوزین و پادو های داخلی آنان می‌بود اما نه آنها و نه اینها هنوز بهوش نیامده اند و از جنگ تبلیغاتی دست بر نمی‌دارند . هنوز افغانستان در سرخط کارزار تبلیغاتی انتخابات آمریکا و مطبوعات آن قرار دارد و دستیاران و ستایشگران افغانی آنها نیز درین عرصه از دوش نیافتیده اند و سر به گریبان نمی‌کنند .

افغانستان که همه جغرافیایش، در تحت سلطه امارت اسلامی قرار دارد هنوز مصدوم به خطرات جدی چون فرار مغزها و قوای بشری مییاشد ، فاقد قانون اساسی است ، سرپرستی ادامه دارد، امارت اسلامی از جانب جهان برسمیت شناخته نشده است، خلای عمیق در عرصه تعلیم و تحصیل دختران به میان آمده که شاید تا ۵ سال آینده یک داکتر زن هم برای معالجه زنان باقی نماند، در زندگی مردم از لحاظ اقتصادی تغییری نیامده ، بیکاری معضله حل نشده باقیمانده و همچون گذشته ها ادامه دارد و بر نرخ آن افزوده می‌شود، کشمکش حقوق بشر در سر خط کارزار تبلیغاتی غرب و آمریکا از تازگی نیافتیده است . حقوق حقه مامورین متقاعد پرداخته نمیشود، کشوریکه مشی مدون سیاست داخلی و خارجی اش معلوم نیست کجا می‌تواند دور نمای مطمئن برای مردم ارائه نماید؟ بدترین پیامد اشغال ۲۰ ساله تفرقه قومی و سمتی و زبانی است هنوز از ذهنیتها زدوده نشده است. ۲۰ سال اشغال مصیبت بود و اثرات آن بحیث مصائب بزرگباقی مانده و ادامه دارد.